

אומיפיריון: הרי בודואי יכול אני לטעון שמוסידות היא מה שאהבהם האלים כולם, והמכובד, מה ששונאים כל האלים. — חזמא היא

סוקראטס: וכי לא נוסף ונענין גם בפסוק זה, אומיפיריון, אם נאמר כשורה, או נגיד לו ונקבל סתם כל טענה שלנו ושל אחרים, ונודה שכל העולה על שפתי אדם הרי זה ברוך או יש לענין במשמעות הדברים שאומר אותם האומר? אומיפיריון: יש לענין אולם דומי שכעת נאמר זכר זה כשורה.

סוקראטס: עוד מעט, אישי הטוב, ניטיב לדעת זאת, שהרי שקלילת שאלה זו: האם אהבה היא המסידות מפני שחסידות היא או מפני שהיא אהבה, על כן היא חסידות? אומיפיריון: אינני יורד לסוף דעתך, סוקראטס.

סוקראטס: אמנה לזמני זאת ביתר ברור. הנה מדברים איתנו על מה שנשוא ומה שנשוא, על מה שמוכל ומה שמוכיל, על מה שבראה ומה שרואה המבין אתה שכל אלה נבדלים זה מזה, וכמה הם נבדלים?

אומיפיריון: דומי שמבין אני. סוקראטס: הרי יש גם מה שאהב, האהבה נבדל ממנו אומיפיריון: כמובן.

סוקראטס: והגל נא לי: ותשוא — האם נשוא הם מפני שנושאים אותם, או מטעם אחר? אומיפיריון: לא, כי מטעם זה.

סוקראטס: המוכיל — מפני שמוכילים אותו, והנראה — מפני שרואים אותו? אומיפיריון: בודואי.

סוקראטס: אם כן, לא מפני שהוא נראה, על כן רואים אותו, אלא לזיסר: מפני שרואים אותו, על כן הוא נראה ולא מפני שהוא מוכיל, על כן מוכילים אותו, אלא מפני שמוכילים אותו, על כן הוא מוכיל ולא מפני שהוא נשוא — נושאים אותו, אלא

אורי: החרוג ומת מפאת כבלין בטמס יודעץ לוכבל מפני מפרשי חוקי-הקודש מהו שיש לעשות לו, וכי מן היולש הוא שהובן ירבע את אביו לדין לבל איש כזה, ויאשימנו במעשה רצונו? יחמה, נסדה-נא לחראות על דבר בריו, שללא כל ספק סבורים האלים כולם בענין פעולה זו שנוכחה היא, ואם כצורכי של הענין תראה לי זאת, לא אחזק לעולם מלהלילך על חמתך.

אומיפיריון: אולי כריד חזכר בטורות לא מועט, סוקראטס, אך אוכל לתראות לך זאת כבירור גמור.

סוקראטס: מובן אני: קשה-הכנה אני בעיניך יותר מהדיינים, שלמים חוכמה, כמובן, שעורף הוא, ושכל האלים שונאים מעשים כאלה.

אומיפיריון: כבירור גמור, סוקראטס, אם אך יקשיבו לדיברי.

סוקראטס: הקשב יקשיבו, אם אך נואם טוב תיחשב לתם, אולם חוה שעלה על דעתי שעה שדיברת, ואני שוקל זאת בלבבי, אפילו ללמדני אותיפיריון מעל לכל ספק, כי בעיני האלים כולם מעשה-עוול הוא מיתה שכואה, כלום מתוך כך למדתי מפני אותיפיריון מהן החסידות ומזה החסאז אמנם שנוא על האלים יהיה או, כמובן, אתה מעשה, או הרי לא כואה מצאנו קודם את גדרם של מה שחזו מן-החסידות ומה לאו שכן מצאנו שמה ששנוא על האלים חסידות, גם אהוב עליהם? על כן אני פוסר אותך מחסומת זו, אותיפיריון, ואם תרצה, יחשבירנא כל האלים את המעשה החזו לדבר-עוולה, וכולם ישנאותו. אך הנה זה תיקון שכעת תיקעו בלב-יני: מה ששונאים כל האלים, הוא מן-החטא ומה שאוהבים כולם, — הוא מן-החסידות, ומה שאוהבים מקבצים הוא לא זה ולא זה, או גם זה וגם זה, — אולי רוצה אתה שכל תיקבע לנו עכשיו גדרם של חסידות וחטא?

אומיפיריון: וכי מה מניעה יש בדבר, סוקראטס?

סוקראטס: לגבי אין שום מניעה, אותיפיריון, אך עייקירנא אתה בשלך, אם בהחמה זו יקל לך ביותר ללמדני אותו ליסוד שהבטחת.

החסידות אהבים מטעם זה שהסידות היא ולא מפני שאהבים אותה על כוונת הסידות לא כוונת אהבה: כן.

סקראטס: ואולם מה שאהוב-על-האלים, הרי מפני שהאלים אהבים אותם, משום עצם אהבתם זו הוא אהוב-על-האלים, ולא מפני שהוא אהוב על האלים, על כן הם אהבים אותו.

אומפרון: אמת, אהה אמר.

סקראטס: ואילו היינו חזק היה אומפרון יריד, מה שאהוב-על-האלים והחסידות, והאלים אהבים את החסידות מפני שהיא חסידות, כי זהו אהבים גם את האהוב-על-האלים מפני שהוא אהוב עליהם, ואם האהוב-על-האלים אהוב עליהם מפני שהם אהבים אותם, כי אז הייתה גם החסידות חסידות מפני שהם אהבים אותה, אך הרי רואה שמצבם של השניים מפני שהם חסידות, על שנבדלים הם זה מזה לחלוטין, כי האהוד — מינו שיאהב, מפני שאהבים אותו, דווקא הדבר, אומפרון, שבשעה שיאהב, על כן אהבים אותו, דווקא הדבר, אומפרון, שבשעה שיאהבוהו חסידות מהו, לא רצית לנלות לי את עצם החיותה ששאלתהו חסידות מהו, לא רצית לנלות לי את עצם החיותה אלא אהודת לי מקרה-המקרים החלים בה: שעל החסידות חל מקרה זה שאהבים אותה כל האלים: אך עדיין לא אמרת מהו, ואולם אם אהוב עליך הדבר, אל-נא הסתרנו ממני, אלא שוב תגיד-נא לי מלכתחילה: מהו חסידות זו שאהבים אותה האלים, או שמל עליה כל מקרה אחר, — כי לא בכך מחולקים אהבתם — אלא הדבר-נא בנפש הפניה: מה החסידות ומה החסיד?

אומפרון: הרי אין בפי, סקראטס, לומר דעה, כי כל מה שאנו קובעים דודי וטוב מדי-פעם כמעט כל מסוב לעמוד במקום שקבענו לו.

סקראטס: דברך, אומפרון, דומים כאילו היו של אבי אבותי, של דיאלוגטן ואילו אני הייתי האיש שאמר אותם והתיחם, והאנו המפורסם מתומן האגדות שליך המפורסם נתן במסלול את כוח

מפני שנושאים אותו הרינו נושא, האם ברוד לך, אומפרון, את שברצוני לומר שדרינו ממשות לזה: מה שמקבל עלינו פעולה או סבל, אנו מקבל את הפעולה מפני שהוא נפעל אלא נפעל — מפני שהוא מקבל את הפעולה ואינו מקבל סבל מפני שהוא סובל, אלא מפני שהוא מקבל סבל, — הרינו סובל או אינו מודה בכך?

אומפרון: הרינו מודה.

סקראטס: והרי גם האהוב מקבל פעולה-מהו, על ידי משהו

אומפרון: כן, אכן.

סקראטס: אם כן, חל גם עלינו מה שחל על הנבחרים לעלי:

לא מפני שאהוב הוא אהבים אותו אהבנו, אלא מפני שאהבים אותו — הרינו אהוב

אומפרון: בהכרח.

סקראטס: ומה אומרים אנו, אפוא, על החסידות אחי?

פרוץ הרי אהבים אותה האלים כולם, על פי דבריך

אומפרון: כן.

סקראטס: האם מטעם זה שהסידות היא או מטעם אחר?

אומפרון: לא, כי מטעם זה.

סקראטס: אם כן, מפני שהסידות היא — אהבים אותה ולא מפני שאהבים אותה, — על כן היא חסידות?

אומפרון: כל ברנא.

סקראטס: אולם מפני שאהבים אותה האלים, הרינו נאהבה

ואהובה על האלים

אומפרון: כמובן.

סקראטס: אם כן, לא מה שאהוב-על-האלים הוא מר

החסידות, אומפרון, ולא החסידות היא מה שאהוב-על-האלים

כפי שאהבה אמר, אלא זה נבדל מזה.

אומפרון: הליעד, סקראטס?

סקראטס: מפני שמטכניקים אהבו איש עם רעהו שאה

הכמתך. אך הבהדגא אוישי השאגה אפלי כוונה כל שכן שדברי אינם קשים כלל להבנה. הרי אומר אני היפוכו של מה שאמר המשורר שדובר את החזיונים:

אך את-שמו של-שעשה ופני את-פל-אלה
 אין אמה מוקפיר; כי מקום לשם פתח - בושף שם.

בענין זה חלקי אני על המשורר. האניד לך כיצד
 אומיפרון: במקשה

סוקראטס: אין זה נראה לי. מקום שם פתח - כושה שמי, שכן רואה אני רבים שאננם מפתים לפני מחלית ועני ושאר דברים ליוצא בהם, אך אינם מתביישים באותם הדברים שמפניהם הם מפתחים. וכי איני סבור כך
 אומיפרון: בודאי.

סוקראטס: אולם מקום שם כושה - פתח שם. שוהי אמר - נא כלום יש מי שמתבייש באזה מעשה ונכלם בו, ואינו חושש ומפתח באותו זמן שמת ידבק בו שם השתחנתו
 אומיפרון: בודאי מפתח הוא.

סוקראטס: נמצא שלא נכון לומר: מקום שם פתח - כושה שם. אלא מקום שם כושה - פתח שם. ולא תמיד מצויה כושה בצד הפתח. שדומני כי יותר משמקפת הבושה, מקיף הפחד, בחיות הכושה חלקו של הפחד, כשם שהפריט הוא חלקו של המספר, ואין לומר שמקום שם מספר - פרט שם, אלא מקום שם פרט - מספר שם. הלא עכשיו עוקב אחת
 אומיפרון: אמנם כן.

סוקראטס: למעין זה התכוונתי גם באחתה שאלה ששאלתי: האם במקום שם צדק - ישנה גם חסידות, או במקום שם חסידות - ישנו גם צדק, ולא בכל מקום שיש צדק, מצויה גם חסידות כגון הצדקן הלא חלקו של הצדק היא החסידות האם כך נגיד, או אינך סבור כך
 אומיפרון: לא אלא כן כי נבונים דברוך בעיני.

היית אוילי מתלוצץ כי שונה לפי קירבה משפחתי אילי ואלו ברחות גם לי אונן היצירות שאני יוצר דברכי, ולא התעוררת במקום שם יתנו הנהגה. אך ענה שלל הז הנחתה אילי, ורדושה הוציאה אותה שהרי לך לא התעוררת כפי שדומה דובר אף לעצמך

אומיפרון: לא סוקראטס: לי נדמה שדווקא הוציאה זאת הילמת את פני הדברים, שכן לא אני הוא המכניס לתוכם הכוונה זו שיסובו ולא יעמדו במקומם, אלא אתה דומה בעיני בדיאלוגו שלישי. הרי דברים אלה עומדים על עצמם.

סוקראטס: כנראה, חברי, עולה אני אפוא על אותו אמר באומנותי, בה במידה שוהה הכנים רק במעשי ידיו שלי אותה תכוונה שלא יעמדו במקומם, ומסתבר שאני מכניסה לא רק בשלי, אלא גם בשל וולתי. וזה העד המשוכלל ביותר באומנותי: שבעל כורחי חכמתי בה, שכן, אוילי עמדו לי הדברים במקומם ללא-נוע, הרי לי הדבר רצוי יותר משאונה, נוסף על חכמה דיאלוגי, גם באיצרותיו של סאטאלוסטס. אך נהדל מזה, וכינון שמסונג אותה, כפי שנראה לי, אצטול גם אני יחד אחר, להראות את הדרך בה חוכל ללמדני בענין חסידות ואלוהא, תאמר נואש טרם נגיע למטרה שהנה צא וראה אם אני, לעצמי, חכלת בכך, שלל מה שמייחזחסידות, יתא גם מייחזדקן
 אומיפרון: לעצמי, כן.

סוקראטס: וכמו כן: כל מתישמייחזדקן יתא בחכמה מן-החסידות או כלום צדיקה היא החסידות כולה, או לא הצדיק כולו חסיד, אלא מקצתו חסיד ומקצתו לא כן
 אומיפרון: אינני עוקב, סוקראטס, אחרי דברכי.

סוקראטס: והלא צעיר אתה ממני לימים, לא פחות משאתה עולה עלי בחכמה, אולם, כפי שאמרתי: מפורג אתה בשל החליכה מקום למקום סוקראטס קורא לי, אבי אבותי, כיון שיהיה ממשיכות פסלים, יי מלך סריגית האהות, שעושרו היה לשידורי, וכן צעירי הנמא בהם הנענה בשאל, מפני שגילת את סודות ואלים.

סוקראטס : והנהיחוסידות ויראת האלים היא הטיפול באלים.
 אומפרון : כן אתה אומר
 אומפרון : כן אני אומר.
 סוקראטס : וכי לא שואף כל טיפול לאותו הדבר עצמו כגון
 זה שהוא מתכוון להביא טובה מה והועלת למי שהוא מטפל בו,
 כשם שבירי לך הדבר, שהמטיס בהם מטפל הטיס מפיקים ממנו
 תועלת ומשיבתיים, וכי אינך סבור כך
 אומפרון : כן אני סבור.

סוקראטס : וכן הכלבים מפיקים תועלת מוחמת הציד,
 והבקר — מאמנת הבוקר, וכן כל השאר. או סובר אתה
 שהטיפול מביא נזק למי שהוא מטפל בו?
 אומפרון : חי ויוסו אינני סובר כך.
 סוקראטס : אלא תועלת?
 אומפרון : כמובן.

סוקראטס : וכי גם החסידות, שהיא הטיפול באלים, מביאה
 לאלים תועלת, ומשיביתה אותם כלום תודה גם בכך, שבפעולתו
 כל מעשה החסידות תגרום לאחד האלים שיהיה טוב יותר?
 אומפרון : חי ויוסו לא אני
 סוקראטס : וגם אני, אומפרון, אינני בדעה שילך אתה
 מתכוון, — דווקא אני מזה — ועל כן גם שאלתוך לאיזה טיפול
 באלים מתכוון אתה, כיון שסבור הייתי שאינך מתכוון למעין זה.
 אומפרון : וצדקת, סוקראטס, שלא למעין זה מתכוון אני.
 סוקראטס : נראה אולם איזה טיפול באלים תהיה החסידות?
 אומפרון : כטיפול סוקראטס, שמטפלים העבדים באדוניהם.
 סוקראטס : מבין אני, יהיה זה, כנראה, מעין שירות לאלים.
 אומפרון : בודאי.

סוקראטס : ומהו במיד לומר על השירות הנחת לרופאים —
 לביצוע של איזה פועל הוא משרתו ואיך סבור שלביצוע
 הבריאות
 אומפרון : כן.

סוקראטס : אם כן, ראה את היוצא מזה, שאם חלקו של הצדק
 הוא החסידות, וייבש אנהו, כפי שמסתבר, למצוא: איך חלק
 מתלבו הדין הוא החסידות ואילו שאלתי על כל דבר מהדברים
 שהתוכנו קודם, למשל: איזה חלק מתלבי המספר הוא המספר
 הזוגי, ומהו מספר זוגי זה, הייתי אומר שהוא זה שאין צילעותיו
 עורמות זו על זו, אלא שהוא שווה צילעותיו. או אין זה נראה לך
 אומפרון : כן.

סוקראטס : נמדוד, אפוא, גם אתה ללמדני איזה חלקי
 הצדק הוא החסידות, כדי שנאמר גם למליטוס, שלא יוסף עוד
 לעשות לנו עוול ואל יאשימנו ברשעותו, כיון שכבר למדנו מפני
 די צורכנו מהו יראת-אלים וחסידות, ומה לאו.
 אומפרון : נראה לי, סוקראטס, שיראת האלים והחסידות
 היא חלק זה של הצדק שהוא מטפל באלים, והטיפול באנשים
 הריהו חלקו הנותר של הצדק.

סוקראטס : וגם יפנים דברך בעיני, אומפרון, ורק דבר-מה
 פשוט ערתי חסר: כי עדיין אינני מזה שאתה קורא לו
 טיפול, שהרי דאי אין כוונתך לומר שכטיפולים בשאר
 דברים, כן הטיפול באלים, הננו אומרים, למשל, בוטוסים, שלא
 כל אחד יודע לספל בהם, אלא הטייס, לא כן?
 אומפרון : בודאי.
 סוקראטס : שהרי הטייס הוא טיפול בוטוסים.
 אומפרון : כן.
 סוקראטס : וגם בכלבים לא כל אחד יודע לספל, אלא הצייד.
 אומפרון : כן הוא.
 סוקראטס : שהרי לצייד שייך הטיפול בכלבים.
 אומפרון : כן.
 סוקראטס : ואמנת הבוקר היא הטיפול בבקר.
 אומפרון : בודאי.

סוקראטס : והאנשים יחסי ארומטיים בחרות גאומטריות כגון מספר
 זוגי במשולש שווה צלעות, ומספר נמדד במשולש שצלעותיו עורמות.

סוקראטס: לו רצית, אומיפרון, היית אומר לי במלים קצרות הרבה יותר את עיקר שאלתי, אלא שלא בנפש חספה הנך מלמד אותי דבר זה ברובי. שהרי גם עצמינו פנית עורף, כשהתעצת לנועם השאלה שאילו ציית עליה כבר הייתי לומד מפניך את דבר החסידות, או כיון שכך — והלא השואל חייב ללכת אחרי הנשאל ככל אשר יולכנו הלא — שוב אתה אומר על החסידות ועל סגולת החסיד שהם מהם ופי לא ידעתימה כיצד להקריב קרבנות ולהתפלל.

אומיפרון: כך אני אומר.

סוקראטס: והרי להקריב הוא לתת מתנות לאלים, ולהתפלל הוא לבקש בקשה מהאלים.

אומיפרון: כלי כל ספק, סוקראטס.

סוקראטס: אם כן, תהיה החסידות, מהנך הגיון-דברים וה' הודיעה כיצד לבקש מהאלים בקשות ולתת להם מתנות.

אומיפרון: ופה מאוד, סוקראטס, הבנת, לדברי.

סוקראטס: שהריני משתוקק, ידידי, לתכמתך, ושם לבי אליה, שלא לשוא יפול ארצה דבר מדברך. אך הגדנא לי:

מהו אותו שירות הניתן לאלים לבקש מהם בקשות, אתה אומר, ולתת להם מתנות?

אומיפרון: כך אני אומר.

סוקראטס: והלא זאת תהיה הבקשה הנכונה: לבקש מהם אותם הדברים הדרושים לנו מידותיהם.

אומיפרון: אלא מה?

סוקראטס: ושבו תהיה זאת המתנה הנכונה: לתת להם תמורת זה אותם הדברים שהם דרושים להם מידותיך שהרי מי שבקש במתן מתנות, ודאי לא יתן דברים שאינם דרושים למקבלם.

אומיפרון: אמת אתה אומר, סוקראטס.

סוקראטס: ותסידות תהיה אישא, אומיפרון, אומנות של סוחר גומלין בין אלים ואנשים.

סוקראטס: והשירות הניתן לברני האנושיות לביצועו של איתו פועל משרת הזאת.

אומיפרון: ברור, סוקראטס, שלבנות כלי שיים.

סוקראטס: והניתן לבנאים — להקמתו של בית?

אומיפרון: כן.

סוקראטס: ואמור-נא, הטוב באדם: השירות הניתן לאלים — לביצועו של איתו פועל ישרה הוא? הלא ברור שאתה יודע זאת, כיון שלדברך אין איש מיטיב כמורך לדעת את העניינים שבקדושתו.

אומיפרון: ודברי אמת, סוקראטס.

סוקראטס: הנך אישא, בחיי זיוס: מהו אותו פועל היפה במלית הליפי שעושים אותו האלים, ולצדכי את משרתים להם?

אומיפרון: רבים וכן יפים הם פעילותם, סוקראטס.

סוקראטס: גם אלה של המצביאים, אומיפרון, וכל זאת תוכל לומר בגלל את עיקר פועלם, שהוא הנצחון במלחמות לא כוז?

אומיפרון: כמובן.

סוקראטס: וגם האוכלים, דומני, מבצעים פעלים רבים וכן יפים, ובכל זאת: עיקר פועלם הוא המזון המוצא מן הארץ.

אומיפרון: בוודאי.

סוקראטס: ומה לגבי הדברים הרבים והיפים שהאלים עושים אותם מה עיקר פועלם?

אומיפרון: כבר לפני זמן לא רב אמרת לי, סוקראטס, שטיירות יחידה היא ללמד דרכם של כל הדברים האלה על בריות אולם זאת אני אומר לך בששטות: כשידע אדם לומר ולעשות במהפילוחיו ובקרבנותיו, דברים הרצויים לאלים, תהא אלה הם דברי חסידות, ושכמותם מצילים את בתינום של יחידים ואת המדינות בכלן, והיפועיהם של המלכים והרצויים הנהם חטאים, והרבים הורסים ומשמידים הכל.

היא מה שאותנים האלימן והלאו הוה האהא-על-האלימן או לאין

אומפרון: בודא.

סוקראטס: וכפן: או שקודם הסכמו והעמידה שלא כשורת, או אם קודם כשורת, מעיני עכשיו בהנחתה.

אומפרון: כל נראה.

סוקראטס: מלכתחילה, אופוא, שוב עלינו לעיין בכך, מהי המסירות, כיצד שמוציא לא ארפה עד שאלמה, ואמה אל-נא תנהג בי קלות ראש, אלא שים לב בכל שתוכל ותמו נא עכשיו את האמת, כי אם יש מי שיודע אותה — אתה הוא האיש, ויש לחזיקו בך כמו בפרטיותו עד שתשמיענה, שהרי אלמלא ידעה בברור את המסירות והחטא אי אפשר שתגוש לתמוע את אברך והקו לרין על רצה וכשל איש שכיר, אלא גם היית מפתח מהאלים, שמא חסכנו במעשה שאינו נכון, וגם היית מדמה לדעה מוכי האדם, אך כיון שכך, ידוע ידעתי שהנל מדמה לדעה בברור מה מסירות ומה לאו. אמור-נא אופוא אומפרון הטוב באדם, ואל תסתר: מהי בעיניך.

אומפרון: בפנים אחרת, סוקראטסו שכן עכשיו ממחר אני למקום אחר, והגיעה שעתו ללכת מבא.

סוקראטס: מה-ה שאתה עושה, הבריו הילך אתה ושומט אותי מתקוות רבה שקיוותי ללמוד מפיד מה מסירות ומה לאו, שמתוך כך גם אפשר מהאשמתו של מליטוס כשאראת לו שכבר חכמתו מפי אומפרון בעניינים שבקדושה ואינו מדבר עד בהם, בשל אי-ידיעתו, ללא חכמה, ואינו מחדש בהם עוד וידעשים ויחל על כן: שאחיה בשאר ימי חיים טובים מאלה.

אומפרון: בפינים אחרת, סוקראטסו שכן עכשיו ממחר אני למקום אחר, והגיעה שעתו ללכת מבא.

סוקראטס: מה-ה שאתה עושה, הבריו הילך אתה ושומט אותי מתקוות רבה שקיוותי ללמוד מפיד מה מסירות ומה לאו, שמתוך כך גם אפשר מהאשמתו של מליטוס כשאראת לו שכבר חכמתו מפי אומפרון בעניינים שבקדושה ואינו מדבר עד בהם, בשל אי-ידיעתו, ללא חכמה, ואינו מחדש בהם עוד וידעשים ויחל על כן: שאחיה בשאר ימי חיים טובים מאלה.

אומפרון: בפינים אחרת, סוקראטסו שכן עכשיו ממחר אני למקום אחר, והגיעה שעתו ללכת מבא.

סוקראטס: מה-ה שאתה עושה, הבריו הילך אתה ושומט אותי מתקוות רבה שקיוותי ללמוד מפיד מה מסירות ומה לאו, שמתוך כך גם אפשר מהאשמתו של מליטוס כשאראת לו שכבר חכמתו מפי אומפרון בעניינים שבקדושה ואינו מדבר עד בהם, בשל אי-ידיעתו, ללא חכמה, ואינו מחדש בהם עוד וידעשים ויחל על כן: שאחיה בשאר ימי חיים טובים מאלה.

אומפרון: בפינים אחרת, סוקראטסו שכן עכשיו ממחר אני למקום אחר, והגיעה שעתו ללכת מבא.

סוקראטס: מה-ה שאתה עושה, הבריו הילך אתה ושומט אותי מתקוות רבה שקיוותי ללמוד מפיד מה מסירות ומה לאו, שמתוך כך גם אפשר מהאשמתו של מליטוס כשאראת לו שכבר חכמתו מפי אומפרון בעניינים שבקדושה ואינו מדבר עד בהם, בשל אי-ידיעתו, ללא חכמה, ואינו מחדש בהם עוד וידעשים ויחל על כן: שאחיה בשאר ימי חיים טובים מאלה.

אומפרון: בפינים אחרת, סוקראטסו שכן עכשיו ממחר אני למקום אחר, והגיעה שעתו ללכת מבא.

סוקראטס: מה-ה שאתה עושה, הבריו הילך אתה ושומט אותי מתקוות רבה שקיוותי ללמוד מפיד מה מסירות ומה לאו, שמתוך כך גם אפשר מהאשמתו של מליטוס כשאראת לו שכבר חכמתו מפי אומפרון בעניינים שבקדושה ואינו מדבר עד בהם, בשל אי-ידיעתו, ללא חכמה, ואינו מחדש בהם עוד וידעשים ויחל על כן: שאחיה בשאר ימי חיים טובים מאלה.

אומפרון: בפינים אחרת, סוקראטסו שכן עכשיו ממחר אני למקום אחר, והגיעה שעתו ללכת מבא.

סוקראטס: מה-ה שאתה עושה, הבריו הילך אתה ושומט אותי מתקוות רבה שקיוותי ללמוד מפיד מה מסירות ומה לאו, שמתוך כך גם אפשר מהאשמתו של מליטוס כשאראת לו שכבר חכמתו מפי אומפרון בעניינים שבקדושה ואינו מדבר עד בהם, בשל אי-ידיעתו, ללא חכמה, ואינו מחדש בהם עוד וידעשים ויחל על כן: שאחיה בשאר ימי חיים טובים מאלה.

אומפרון: בפינים אחרת, סוקראטסו שכן עכשיו ממחר אני למקום אחר, והגיעה שעתו ללכת מבא.

סוקראטס: מה-ה שאתה עושה, הבריו הילך אתה ושומט אותי מתקוות רבה שקיוותי ללמוד מפיד מה מסירות ומה לאו, שמתוך כך גם אפשר מהאשמתו של מליטוס כשאראת לו שכבר חכמתו מפי אומפרון בעניינים שבקדושה ואינו מדבר עד בהם, בשל אי-ידיעתו, ללא חכמה, ואינו מחדש בהם עוד וידעשים ויחל על כן: שאחיה בשאר ימי חיים טובים מאלה.

אומפרון: בפינים אחרת, סוקראטסו שכן עכשיו ממחר אני למקום אחר, והגיעה שעתו ללכת מבא.

סוקראטס: מה-ה שאתה עושה, הבריו הילך אתה ושומט אותי מתקוות רבה שקיוותי ללמוד מפיד מה מסירות ומה לאו, שמתוך כך גם אפשר מהאשמתו של מליטוס כשאראת לו שכבר חכמתו מפי אומפרון בעניינים שבקדושה ואינו מדבר עד בהם, בשל אי-ידיעתו, ללא חכמה, ואינו מחדש בהם עוד וידעשים ויחל על כן: שאחיה בשאר ימי חיים טובים מאלה.

אומפרון: בפינים אחרת, סוקראטסו שכן עכשיו ממחר אני למקום אחר, והגיעה שעתו ללכת מבא.

אומפרון: של סתרי, אם שם זה מוסרף לך נחמ.

סוקראטס: אך לטעם דבר שאינו אמת מוסרף לי נחמ, אולם המדינה לי: לאינו תועלת וזכים האלים מהמחנות שהם מקבלים מדינות שהנה מה שהם נותנים זה ברור לכלי כי כל טוב שיש לנו — הם נתנוהו, אך מה מה שהם מקבלים מדינת, — מה תועלתם מהו וכי עד כתי כן אני מודווחים יומד מהם בסתר, שכל הטובות מקבלים אמתו מדינתם, הם — לא כלום מלדינת

אומפרון: כלום סבור אתה, סוקראטס, שהאלים מפיקים תועלת ממה שהם מקבלים מדינת

סוקראטס: אלא מה התייבה אומפרון, מתחמתו אלן שאנו נותנים לאלים

אומפרון: מה זה בעיניך זולת כבוד ויקר, וכפי שאמרת קודם, דברים שהם לרצונם

סוקראטס: רצונת היא אפוא, המסירות, אומפרון, ולא מועילה אף לא אהובה לאלים

אומפרון: לדעתני, אהובה היא מאין כמות.

סוקראטס: אם כן, ואת היא כנראה המסירות: מה שאותנים האלים.

אומפרון: לזלושתי.

סוקראטס: וכשאחא אמר זאת, כלום עוד תחשבה על שפואה כי הדברים אינם עומדים לך במקומם, אלא מחוללים להם, ותאשים אותי, שהנני יודאולוס הגורם להם שיחמלתי, בעוד שאחא עצמך מתחום מדיאולוס הרבה ואף גורם להם שדסתובבו במעגלי או אינך מרגיש שסובבה לנו השיחה המגיעה שוב לאתו מקום עצמות הרי ודאי זכור אתה שמקודם נראה לנו כי המסירות ומה-שאהוב-על-האלים אינם היינו הן, אלא שונים זה מהו וכי אינך זוכר

אומפרון: זוכר אני.

סוקראטס: ועכשיו — כלום אינך רואה שכלכריר מסירות

אומפרון: בפינים אחרת, סוקראטסו שכן עכשיו ממחר אני למקום אחר, והגיעה שעתו ללכת מבא.

סוקראטס: מה-ה שאתה עושה, הבריו הילך אתה ושומט אותי מתקוות רבה שקיוותי ללמוד מפיד מה מסירות ומה לאו, שמתוך כך גם אפשר מהאשמתו של מליטוס כשאראת לו שכבר חכמתו מפי אומפרון בעניינים שבקדושה ואינו מדבר עד בהם, בשל אי-ידיעתו, ללא חכמה, ואינו מחדש בהם עוד וידעשים ויחל על כן: שאחיה בשאר ימי חיים טובים מאלה.

אומפרון: בפינים אחרת, סוקראטסו שכן עכשיו ממחר אני למקום אחר, והגיעה שעתו ללכת מבא.

סוקראטס: מה-ה שאתה עושה, הבריו הילך אתה ושומט אותי מתקוות רבה שקיוותי ללמוד מפיד מה מסירות ומה לאו, שמתוך כך גם אפשר מהאשמתו של מליטוס כשאראת לו שכבר חכמתו מפי אומפרון בעניינים שבקדושה ואינו מדבר עד בהם, בשל אי-ידיעתו, ללא חכמה, ואינו מחדש בהם עוד וידעשים ויחל על כן: שאחיה בשאר ימי חיים טובים מאלה.

אומפרון: בפינים אחרת, סוקראטסו שכן עכשיו ממחר אני למקום אחר, והגיעה שעתו ללכת מבא.

סוקראטס: מה-ה שאתה עושה, הבריו הילך אתה ושומט אותי מתקוות רבה שקיוותי ללמוד מפיד מה מסירות ומה לאו, שמתוך כך גם אפשר מהאשמתו של מליטוס כשאראת לו שכבר חכמתו מפי אומפרון בעניינים שבקדושה ואינו מדבר עד בהם, בשל אי-ידיעתו, ללא חכמה, ואינו מחדש בהם עוד וידעשים ויחל על כן: שאחיה בשאר ימי חיים טובים מאלה.

אומפרון: בפינים אחרת, סוקראטסו שכן עכשיו ממחר אני למקום אחר, והגיעה שעתו ללכת מבא.

סוקראטס: מה-ה שאתה עושה, הבריו הילך אתה ושומט אותי מתקוות רבה שקיוותי ללמוד מפיד מה מסירות ומה לאו, שמתוך כך גם אפשר מהאשמתו של מליטוס כשאראת לו שכבר חכמתו מפי אומפרון בעניינים שבקדושה ואינו מדבר עד בהם, בשל אי-ידיעתו, ללא חכמה, ואינו מחדש בהם עוד וידעשים ויחל על כן: שאחיה בשאר ימי חיים טובים מאלה.

אומפרון: בפינים אחרת, סוקראטסו שכן עכשיו ממחר אני למקום אחר, והגיעה שעתו ללכת מבא.

סוקראטס: מה-ה שאתה עושה, הבריו הילך אתה ושומט אותי מתקוות רבה שקיוותי ללמוד מפיד מה מסירות ומה לאו, שמתוך כך גם אפשר מהאשמתו של מליטוס כשאראת לו שכבר חכמתו מפי אומפרון בעניינים שבקדושה ואינו מדבר עד בהם, בשל אי-ידיעתו, ללא חכמה, ואינו מחדש בהם עוד וידעשים ויחל על כן: שאחיה בשאר ימי חיים טובים מאלה.

אומפרון: בפינים אחרת, סוקראטסו שכן עכשיו ממחר אני למקום אחר, והגיעה שעתו ללכת מבא.